

[Niels Frederiksen.]

førte Bemærkning støtter sig paa et Citat, som jeg ikke kan kontrollere nærmere. Jeg kunde maaske have nøjedes med at henvise til Lenslovens § 1; men den, der læste min Tale og hørte mine Paastande fremsat, kan ikke et Øjeblik have været i Tvivl om, at mine Udtalelser gik ud paa at konstaterede Lovhjemmelen for at anvende Jordfondens Midler til fortsat Indkøb af Jord til Udstykning efter 4. Oktober-Lovens Principper.

Men det er ret forbavsende at se, hvor voldsom en Kovending Partiet Venstre i dette Spørgsmaal har foretaget. Jeg staar her med Loven af 6. Maj 1921 foran mig, og den Lov, som blev gennemført, da de nuværende Mindretalspartier havde Flertal i begge Rigsdagens Ting, staar for mig som det klareste Udtryk for, at man netop den Gang havde den Opfattelse, som vi nu hævder, idet det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal den Gang søgte Lovhjemmel for at anvende Indtægten af de bortsolgte Parcelers Værdi plus 3 Mill. Kr. til at foretage yderligere Opkøb af Jord til Udstykning efter de gældende Regler i Loven af 4. Oktober 1919. Den Gang fandt man ikke en Gang Anledning til at tænke eller udtale, at der var nogen Fære ved at anvende Jordfondens flydende Indtægter til en fortsat Udstykning efter dette Princip. Det ærede Medlem Hr. Clausager kan ikke komme bort fra, at de egentlige Begrundelser for, at man nægtede Købet af „Christianssæde“, var slet ikke alle dem, der staar anført i Finansudvalgets Protokol, men det var en politisk Manøvre, der konstaterede den Kovending, man har foretaget.

Hans Rasmussen: Det er under denne Forhandling kommet til at spille en ret betydelig Rolle, hvad man har ment med Jordlovene af 1919. Det forekommer mig, at der ikke er synderlig Plads for Tvivl om dette Spørgsmaal, men hvad der efter min Opfattelse er mindre Grund til at være i Tvivl om, er, hvad Partiet Venstre selv har ment om Spørgsmaalet i det Aar, da man afgjorde Sagen. Thi nogle Maaneder før man skred til den Afgørelse, hvis Indhold man nu bagefter rejser Tvivl om, udstedte Partiet Venstre paa højtidelig Vis et Jordprogram, der offentliggjordes den 19. Februar 1919, og i hvilket man i Indledningen kort og klart siger, at Jord i offentligt Eje udstykkes og overlades til Besidderne mod en årlig Forrentning af Værdien. Længere fremme i det samme Program af 1919 siger Partiet Venstre, at Venstre ved Lens og Stamhuses Overgang til fri Ejendom vil

virke for, at disses Besiddere stiller betydelige Jordarealer og passende Pengesummer til Raadighed til Oprettelse af Jordbrug af ovennævnte Art — altsaa af den Art, at Beløbet for Jorden ikke udbetales, men forrentes som en fast årlig Prioritet. Jordfonden faar jo netop de Penge selv, som Venstre peger paa i sit Program af 19. Februar 1919.

Venstre har altsaa selv tilkendegivet det samme Aar, som denne Lov blev skrevet, at de Penge, der kom ind, som gaar ind i Jordfonden, skulde anvendes paa den Maade, som Tilfældet er blevet siden, og som man nu bagefter rejser Strid om.

For øvrigt kan der med god Grund tilføjes, at Venstres tidligere Jordlovsordfører, den tidligere Forsvarsminister Hr. Søren Brorsen, meget stærkt er gaaet ind for den samme Opfattelse, ja, endog har søgt at føre den videre ved at tilkendegive som sin Mening, at man ved en fremtidig Revision af Loven om Statshusmandsbrug burde indføre i denne Lov en Bestemmelse om, at ogsaa den Jord, der er Tale om ved Oprettelse af disse Brug, føres ind under det Princip, som er gældende efter Loven af 4. Oktober 1919.

Clausager: Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen kunde ikke huske Citatet fra den omtalte Finanslovstale. Det kan jeg heller ikke, men jeg har Talen her — det er saa rart at have det ved Haanden —, og af denne Tale fremgaar klart og tydeligt, at det ærede Medlem paaberaaber sig Lenslovens § 1, sidste Punktum, og det er forkert, paastaar jeg. Jeg beder atter ærede Medlemmer om at studere Spalte 339 og sammenholde den med Lensloven, og de vil se, at det ærede Medlem maa have Uret.

Det ærede Medlem Hr. Hans Rasmussen citerede Venstres Program fra 1919; det siger, at Jord i offentligt Eje udstykkes paa den Maade, at Jorden gives ud til Brug mod Forrentning, og Lensjord og Præstegaardsjord skal gives ud efter samme Principper. Vel, det er klart. Men er dermed sagt, at al Jord, som Staten opkøber her i Danmark, fri Jord, i Aarene, der kommer, langt ud i Fremtiden skal udstykkes efter samme Lov? Det har man aldrig sagt, det er ganske umuligt at fortolke det paa den Maade. Man kan ikke udlede det af, at Venstre i 1919 gik ind paa at omlægge Ejeformen i dansk Landbrug, det er en Fortolkning, som man absolut ikke kan underskrive. Vi er gaaet med til, fuldt vidende hvad vi gjorde, at give Jord fra Lensejendomme og Præstegaardsjord ud i den nye Form, men vi har